

valget. Regeringen udpeger et af de beskikkede medlemmer til formand for udvalget.

Justitsministeren udtalte i sin fremsættelse bl. a.:

„Som det flere gange er kommet til udtryk i det høje ting, bl. a. i beretningen af 2. juni 1970 fra udvalget om eventuel rigsretssag i forbindelse med efterretningstjenesternes virksomhed, består der mellem folketingets nuværende partier enighed om, at en efterretnings- og varslingstjeneste er nødvendig af sikkerhedsmæssige grunde, og at der må gives efterretningsvæsenet de fornødne arbejdsmuligheder.

Dette indebærer efter sagens natur, at en meget væsentlig del af den virksomhed, der udføres af forsvarrets og politiets efterretnings-tjenester, må foregå, uden at offentligheden kan få kendskab dertil. Med det foreliggende lovforslag ønsker regeringen at tilvejebringe et organ, som på offentlighedens vegne får adgang til at følge dette arbejde.

Jeg finder anledning til at understrege, at det ikke med forslaget er regeringens hensigt at unddrage sig det retlige og politiske ansvar for efterretningstjenesternes virksomhed. Det er fortsat kun vedkommende minister, som vil kunne give efterretningstjenesterne instruktioner om arbejdets udførelse, og han vil fortsat have det fulde ansvar for virksomheden. Heraf følger også, at ministeren har ansvaret for, hvilke oplysninger der meddeles det foreslåede udvalg. . .“

Ovla Møller (S) kunne ved 1. behandling tilslutte sig forslaget. Han fandt det rimeligt, at offentligheden gennem et folketingsudvalg fik mulighed for at få oplysninger om efterretningstjenesternes arbejde og retningslinjerne for dette. Han understregede, at det fortsat var regeringen, der havde det fulde ansvar for efterretningstjenesternes virksomhed.

Knud Østergaard (KF) gav udtryk for, at lovforslaget aldrig skulle have været fremsat i folketinget. Oprettelse af et udvalg som det foreslåede ville forringe arbejdsmulighederne for efterretningstjenesterne. Lovforslaget ville også skabe konflikter i forhold til de medlemmer af folketinget, der skulle indtræde i udvalget.

Henry Christensen (V) udtalte, at venstre ikke kunne medvirke til lovforslaget og ville søge dets gennemførelse forhindret. Specielt vedrørende den militære efterretningstjeneste måtte man sige, at denne nødvendige virksomhed ikke kunne fungere, hvis man forlangte almindelige oplysninger om denne tjeneste. Problemet måtte løses først og fremmest på grundlag af det parlamentariske ansvar.

Svend Haugaard (RV) fremhævede, at ministeren i sine forhånds-udtalelser havde erklæret, at et sådant udvalg ikke kunne få alt at vide trods påbudt tavshedspligt. Denne udtalelse gjorde ham meget skeptisk over for forslaget, men han var meget villig til i et udvalg at drøfte alternative muligheder, som kunne sikre en effektiv kontrol.

Gert Petersen (SF) gav lovforslaget sin tilslutning. Han henviste i denne forbindelse til en række sager i de senere år, der tydeligt havde